

The Holy See

KAPELA U DOMU SV. MARTE U VATIKANU

HOMILIJA PAPE FRANJE NA JUTARNJOJ SV. MISI

Licemjerje pravednika je strah od Isusove ljubavi, bojimo se dopustiti da nas voli

5. listopada 2018

Kršćansko licemjerje znači pretvarati se izvana da smo kršćani, a živjeti kao pogani – rekao je danas papa Franjo u propovijedi na misi u Domu svete Marte i upozorio – Mi koji smo rođeni u kršćanskom društvu u opasnosti smo da kršćanstvo živimo kao društvenu naviku, na izvanjski način, licemjerno poput pravednika koji se boje dopustiti da budu voljeni.

Kada završi misa ostavljamo Isusa u crkvi, ne vraća se s nama kući, u svakidašnji život. Jao nama! Tako tjeramo Isusa iz našeg srca. Mi smo kršćani, ali živimo kao pogani – rekao je Papa i pozvao sve da ispituju savjest na temelju Lukinog evanđelja današnje liturgije i Isusovog prijekora ljudima u Betsaidi, Korozainu i Kafarnaumu koji unatoč čudima nisu vjerovali u Njega.

Isus se ražalostio jer su ga odbacili, spomenuo je poganske gradove Tir i Sidon napominjući da bi sigurno povjerovali da su oni vidjeli Njegova čuda – rekao je Sveti Otac i objasnio – Plače jer ti ljudi nisu bili sposobni ljubiti, a On je htio doći u sva srca porukom koja nije bila diktatorska, nego poruka ljubavi. Zamislimo sebe na mjestu stanovnika tih triju gradova. Primili smo mnogo od Gospodina, rođeni smo u kršćanskom društvu, upoznali smo Isusa Krista i odgojeni smo u vjeri. Ipak, vrlo lako zaboravljamo Isusa. Zatim čujemo kako se drugi ljudi, čim čuju Isusov navještaj, obrate i slijede ga, a mi smo se na to navikli.

Ta je navika loša, jer svodimo evanđelje na društvenu i sociološku činjenicu, a ne na osobni odnos s Isusom – rekao je papa Franjo i nastavio – Isus govori nama, svakome od nas. Isusova propovijed je za svakoga od nas. Kako to da pogani, čim čuju Isusovu propovijed, odmah idu za Njim, a mi koji smo rođeni u kršćanskom društvu, naviknemo se; kršćanstvo kao da je društvena

navika, poput odjeće koju smo nosili i onda ostavili? Isus plače nad svakim od nas kada živimo izvanjsko, a ne stvarno kršćanstvo.

Ako tako činimo, to je licemjerje pravednika – rekao je Papa i pojasnio – Postoji licemjerje grešnika, no licemjerje pravednika je strah od Isusove ljubavi, bojimo se dopustiti da nas voli. Zapravo kada to činimo pokušavamo upravljati odnosom s Isusom. Da, idemo na misu, no Ti ostani u crkvi, a mi ćemo se kući vratiti sami. Isus se ne vraća s nama u obitelj, u odgoj djece, u škole i naselja.

Tako Isus ostaje tamo u crkvi, na križu i na slici – rekao je Sveti Otac i predložio – Danas možemo ispitati svoju savjest Isusovim riječima: „Jao vama, jao vama“, jer sam vam dao mnogo, dao sam vam sebe, izabrao sam vas da budete kršćani, a vi više volite polovičan i površan život; malo kršćanskog života i blagoslovljene vode, ali ništa više od toga. Zapravo, kada se živi takvo kršćansko licemjerje, znači da tjeramo Isusa iz svojeg srca. Pretvaramo se da ga imamo, no otjerali smo ga. Kršćani smo, ponosni smo na to, no živimo kao pogani.

Svi se moramo pitati: Jesmo li Korozaín, Betsaida i Kafarnaum? Ako Isus plače, moramo moliti milost kako bismo plakali i mi. Možemo to učiniti molitvom: „Gospodine, ti si nam mnogo dao. Naša su srca tako tvrda da ti ne možeš ući. Bili smo nezahvalni. Molimo Duha Svetoga da rastvori vrata naših srdaca kako bi Isus mogao ući, kako ne bismo slušali samo Isusa, nego i Njegovu poruku spasenja, te kako bismo zahvaljivali za mnoge dobre stvari koje je učinio za svakoga od nas – zaključio je papa Franjo.